

▲ De studenten met op de achtergrond Klein Soestdijk. Foto: DvhN/Duncan Wijting

Een cocktail vol levenservaring

Wat leer je op een School voor Leiderschap en vooral: wat heb je er aan? Negen studenten betalen uit eigen zak een flinke som geld om kennis, maar vooral hooggekwalificeerde levenservaring op te doen aan de Burton Academie in Veenhuizen. "Je ontwikkeling gaat hier in alle opzichten tien keer sneller."

Door René Otterloo

De ambiance van de Burton Academie kent veel overeenkomsten met die van een kleine Engelse kostschool, laten we zeggen ergens in het klassieke tuinlandschap in het graafschap Kent. De grandeur van het monumentale Klein Soestdijk in Veenhuizen verradt een elitair trekje. De collegezaal in de tuinkamer - hoge muren, openslaande deuren en een krakende houten vloer - idem. In de leefkamer pontificaal een bank die lijkt op een Chesterfield, in de hoek staat een zwarte vleugel. Eenmaal per week wordt deze statige ruimte omgetoverd tot schermzaal.

Tot zo ver de buitenkant. Inhoudelijk is Burton geen opleiding voor verweerde jongens en meisjes die worden voorbereid op een leven vol etiquette. Ze betalen per persoon 25.000 euro (inclusief 800 euro per maand voor kost en inwoning), maar vrijwel alle negen hebben daarvoor een lening afgesloten. Ze investeren vijftig tot zeventig uur per week in hun opleiding. Daarnaast zijn ze verplicht om het gebouw schoon te houden, om met een krap budget boodschappen te doen en om bij toerbeurt te koken voor de hele groep. Het is plannen, presteren, maar vooral... profiteren.

De Burton Academie is een particuliere opleiding die zich omschrijft als een 'school voor leiderschap'. Of ook wel: school voor ontdekkingsreizigers. De website van de Burton Academie omschrijft het als volgt: "Samen met een kleine groep zeer gemotiveerde medestudenten leef je het jaar van je leven. Het jaar dat het verschil maakt, dat je de inzichten geeft waar je naar op

zoek bent en dat je voorbereidt op de rest van je leven."

Dat klinkt abstract, maar na een dagje Burton blijkt dat de negen Burtonianen gemotiveerd en op niveau werken aan een nieuwe start in hun persoonlijk en maatschappelijk leven.

Bevelhebber der landstrijdkrachten b.d. Hans Couzy zit deze ochtend aan de keukentafel. Hij is in discussie met Lodewijk Dekker, samen met zijn partner Ellen van Campenhout oprichter van de academie. Couzy is als gastdocent gekoppeld aan het centrale thema van de week: macht. Hij wacht totdat Ellen haar college klassieke mythologie heeft afgerond.

Couzy is een van de 46 gastdocenten die een week lang college geven op hun vakgebied. Dat doen ze voor niets; geen gage, alleen kost en inwoning. Desondanks slaagden de oprichters er in om aansprekende namen naar Veenhuizen te halen. Fred Teeven, Jan Pronk en tijdens de eerste week van januari premier Mark Rutte. Ze doceren een stuk theorie, maar ze vertellen vooral over hun belevenissen uit de praktijk: de dilemma's waarvoor ze staan, de intriges waarin ze verstrikt raakten en de gloriemomenten die het leven zoveel glans geven. De cocktail van dit alles zorgt voor een ongrijpbaar maar o zo waardevol gevoel. Levenservaring.

Couzy vertelt: "Ik ga het vandaag hebben over modelmacht. Sommige mensen willen graag lijken op iemand die macht heeft. Dat kan je baas zijn, een topvoetballer of een popster, maar het komt ook voor op de middelbare school. Daar willen meisjes graag lijken op dat ene knappe en intelligente klasgenootje. Macht in z'n algemeenheid vormt eigenlijk een taboe. Het heeft een negatieve klank, terwijl je macht ook kunt aanwenden om iets goeds tot stand te brengen. Daarover praat ik deze week, waarbij ik ook mijn eigen ervaringen met ze deel. Ik had natuurlijk ook macht. Aan het eind van de week moeten ze alle negen een inleiding van tien minuten houden waarin centraal staat hoe zij van plan zijn om later met macht om te gaan."

De generaal b.d. krijgt even later amper kans de rode draad van zijn betoeg vast te houden. De negen zijn verschrikkelijk nieuwsgierig, ad rem ook, en zuigen de kennis en kunde van de voormalig bevelhebber als het ware uit zijn haarvaten.

- Mette Dijkstra: "Kun je Hitler ook plaatsen in de modelmacht?"

- "Aanvankelijk was er inderdaad bewondering voor hem. Na de financiële crisis van 1929 werd hij gezien als de redder van het Duitse volk. En

laten we eerlijk zijn: in het begin heeft hij ook veel verbeteringen aangebracht. Het Duitse leger was in het begin van de jaren dertig ook hét voorbeeld voor veel Nederlandse militairen."

- Mette: "Een vriendin van mij heeft een handdoek met het bloed van Dinand Woesthoff (leedzanger van Kane) er op."

- "Dat is het voorbeeld van de popster."

Couzy, tijdens een korte pauze: "Ik vind het mooi om mijn kennis en ervaring over te dragen aan jonge mensen. Ik geef ook wel gastcolleges aan universiteiten. Wanneer je spreekt tegenover een volle collegezaal, weet je niet wie er iets van je oppikt. Hier in Veenhuizen weet je dat wel. De jongeren zijn open, ze willen alles weten en ik vind ze erg voorkomend."

Wouter Benedek: "Ik speel met het idee om krijgsgeschiedenis te studeren. In Maastricht. Eenmaal per week sta ik in Veenhuizen voor de klas, bij basisschool de Veenster, om de kinderen te vertellen over oorlog en vrede. Dat vind ik geweldig. Voor de eerste les had ik een powerpointpresentatie voorbereid van 36 sheets. Ik kwam niet verder dan de eerste tien beelden. Het geeft mij verschrikkelijk veel energie."

En met dat enthousiasme is het wel eens anders geweest, vertelt hij.

"Ik werkte in het hotelwezen. Huis ter Duin in Noordwijk, het Amstel Hotel in Amsterdam. Ik was compleet verslingerd aan mijn baan. Werken, werken, werken, zelfs op mijn vrije dagen. Sociaal raakte ik geïsoleerd. Mijn vrienden vroegen: waar ben je? Familie, alles schoot er bij in. Op een goed moment dacht ik: is dit het nu? Nee dus. Ik nam ontslag en las via internet over Burton. Toen wist ik genoeg. Ik leer hier mijzelf kennen, hoe de wereld om mij heen draait en op welke manier ik daar in kan functioneren. Het gaat inderdaad om veel studiegeld, maar mijn vader is in staat het te betalen. Ik ben daarmee bevoorrecht ten opzichte van de anderen. De meesten lenen het geld van hun ouders of oma's."

Aleydis Haubrich: "Ik kwam terug uit Tokio en wist niet waar ik heen moest. Geen huis, geen baan. Ik las iets over deze academie en dacht: hier ben ik al mijn hele leven naar op zoek. Ze noemen het school voor leiderschap, maar voordat je leert leiding te geven, moet je eerst leiding kunnen geven aan jezelf. Het is een intens en heftig jaar, maar je doet hier tien jaar levenservaring op in één jaar. Dat vind ik heel bijzonder."

in de gezondheidszorg, financiële markten, astronomie, (cultureel) ondernemerschap, yoga, filosofie, macht, ontwikkelingssamenwerking, vinologie. De studenten gingen ook al 24 uur achter de tralies. Wat doe je als je in gevangenschap niet de beschikking hebt over internet, Facebook en andere social media?

Marit van der Pol: "Er wordt hier een open houding van je verwacht, nieuwsgierigheid en de bereidheid om 50 tot 70 uur per week te werken. Het is écht pittig, hoor! We zitten tot 's avonds laat te werken aan presentaties, werkstukken, essays. En zo gaat het week in, week uit. Het is een moordend tempo. Ik vind het niet erg, ik wil hier ontdekken waar mijn toekomst ligt. Ik heb zeven jaar psychologie gestudeerd, maar dat was het toch niet. We zitten op elkaars lip en dat geeft wel eens wrijving. Onderling, maar ook met 'Lo' (zoals Lodewijk Dekker door de studenten wordt genoemd) en Ellen. Maar ja, voor hun beiden is het ook een avontuur. Er valt wel eens een traantje, maar we slepen elkaar er doorheen. De meesten scheppen hier een band voor het leven."

Het is Marits beurt om inkopen te doen deze week. Met het budget is het passen en meten, maar ook dit past in het totale proces. Aleydis kookt, ze bereidt een quiche met spinazie waarvoor ze tijdens de maaltijd complimenten krijgt. Anderen doen de afwas, waarover best eens gesteggel ontstaat. Het is niet het leukste werk. Bij toerbeurt zijn de negen een week verantwoordelijk voor het totale reilen en zeilen.

Ellen van Campenhout: "De studenten zien ons soms als een vader en moeder. Wij draaien elke dag mee. We doceren beiden, we lunchen en dineren hier en we stimuleren door middel van persoonlijke gesprekken. We leven dicht op elkaar, dat leidt wel eens tot strubbelingen. Voor ons is dit ook een avontuur. Wij hebben dit concept bedacht, we leggen onze hele ziel en zaligheid er in. Pas achteraf kun je vaststellen hoe het van plan naar praktijk heeft gewerkt."

Uiteraard zit er aan de exploitatie van de Burton Academie een bedrijfseconomische kant. De schoorsteen moet roken, erkennen de eigenaren van de academie. "Het was augustus vorig jaar best spannend of we acht tot tien studenten zouden trekken. Die hebben we volgend jaar opnieuw nodig, maar of ze komen? Er bestaat best interesse. Iemand aannemen omwille van het geld, daar is geen sprake van. We doen geen concessie aan ons concept."

Burton telt nu negen studenten, er is plaats voor maximaal veertien. Niet iedereen die zich

De Burtonianen

Aleydis Haubrich (25) uit Nieuwerkerk Studeerde Japans in Tokio, maar keerde terug na de aardbeving, mede vanwege privéomstandigheden.

Wiske Wulff (22) uit Leeuwarden Bijna voltooide opleiding Communicatie & Media Design.

Christel Hengst (20) uit Veenwouden Vervolg op havo-opleiding.

Wouter Benedek (20) uit Amsterdam Afgestudeerd aan Hogere Hotelschool. Werkte in onder meer het Amstel Hotel in Amsterdam en Huis ter Duin in Noordwijk.

Mette Dijkstra (19) uit Culemborg Deed hbo maatschappelijk werk en dienstverlening. Haalde haar propedeuse net niet, maar weet sinds kort dat zij haar laatste vak toch mag herkansen.

Miha Milojevic (20) uit Rotterdam Afgebroken opleiding Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht.

Julia Nijhoff (22) uit Delft Afgebroken opleiding civiele techniek aan de TU Delft.

Marit van der Pol (25) uit Lochem Studeerde zeven jaar psychologie aan de Universiteit Twente.

Etienne Schlimmer (22) uit Naarden Deed hbo accountancy en werkte in een saladbar in Amsterdam.

deze studie kan of wil veroorloven wordt aangenomen. Alle kandidaten doorlopen een toelatingsprocedure, daarna is het aan Van Campenhout en Dekker om er een leuke groep van te maken.

Dekker: "Persoonlijke ontwikkeling staat volkomen centraal. Daarvoor moet je hier je schild opheffen, anders red je het niet. Je moet een multitalent zijn en er moet een verhaal aan je kleven. Iemand die fluitend het vwo of een academische opleiding heeft doorlopen, komt niet automatisch in aanmerking."

Mette: "Je moet alles en elke uitdaging durven aanpakken en je moet je niet laten tegenhouden door een steen op je pad. Ik deed maatschappelijk werk en dienstverlening. Dat ging goed, maar ik vond het niet leuk. Ik wilde eigenlijk een jaartje werken of op reis. Totdat ik in *Trouw* een artikel las over Burton. Dit studieconcept pakt je of pakt je niet. Volgens mij bestaat er geen tussenweg."

Wie was Richard Burton?

De Engelse ontdekkingsreiziger Richard Burton (1821-1890) was een multitalent. Hij sprak bijna veertig talen, woonde in vele landen en was tijdens zijn leven militair, tekenaar, spion, valkenier, volkenkundige, dichter, linguïst, schermer, erotomaan en diplomaat.